

І. Д. Бажинов

Абрамов Федір Олександрович

АБРАМОВ Федір Олександрович (Абрамов Фёдор Александрович; 29. 02. 1920, с. Веркола, нині Архангел. обл., РФ – 14. 05. 1983, Ленінград, похов. у с. Веркола, РФ) – російський письменник. Кандидат філологічних наук (1951). Державна премія СРСР (1975). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Ленінгр. університет (1948). 1954 виступив зі ст. «Люди колхозного села в современной советской лит-ре», в якій гостро критикував викривлення дійсності у повоєн. рад. прозі. Бурхливу реакцію викликала також поява публіцист. повісті «Вокруг да около» // «Нева», 1963, № 1. У романах «Братья и сестры» (1959), «Две зимы и три лета» (1969, обидва – Ленінград), «Пути-перепутья» (Москва, 1973), об'єднаних з романом «Дом» // «Новый мир», 1978, № 12 у тетралогію «Братья и сестры», відтворив життя пн.-рос. села в роки 2-ї світової війни і в повоєн. період, розкрив духовне багатство народу, показав складні морально-соц. колізії, породжені обставинами рад. тоталітар. режиму. Гострі соц. та морально-психол. питання порушив також у повістях «Безотцовщина» (Ленінград, 1962), «Пелагея», «Алька» (обидві – Архангельськ, 1974), «Поездка в прошлое» // «Новый мир», 1989, № 3; оповіданнях «Сосновые дети. Повести и рассказы» (1962), «Деревянные кони» (1972, обидві – Ленінград) та ін. У публіцист. виступах «О хлебе насущном и хлебе духовном» (1976), «Пашня живая и мертвая» (1978; однойменні зб.: Ленінград, 1987; Москва, 1988) та ін. утверджував ідею громад. відповідальності, закликав зберігати нар. трудову етику, розвивати її; примножувати духовні цінності і традиції, вироблені народом упродовж століть. Творчість А., позначена рисами глибокого психологізму, пафосом правдошукання та щирістю тону, знач. мірою вплинула на розвиток «сільс. прози» 60–70-х рр., зокрема й укр. Твори А. перекладали Є. Гуцало, М. Шумило та інші.

Основні твори

Собрание сочинений. Т. 1–6. Ленинград, 1990; Чем живем-кормимся: Очерки. Статьи. Воспоминания. Литературные портреты. Заметки. Размышления. Беседы. Интервью. Выступления. Ленинград, 1986; Слово о ядерном веке. Москва, 1987; Чистая книга. С.-Петербург, 2000; укр. перекл. – Дерев'яні коні: Повісті та оповідання. 1982; Твори. 1989. Т. 1, 2; Пролітали лебеді. 1989 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Золотусский И. Федор Абрамов. Москва, 1986;
2. Крутикова Л. В. Дом в Верколе. Ленинград, 1988;
3. Турков А. Федор Абрамов. Москва, 1989;
4. Оклянский Ю. М. Дом на угоре: О Федоре Абрамове и его книгах. Москва, 1990;
5. Маслов И. С. Творчество Ф. А. Абрамова в контексте «деревенской прозы». Х., 1996.

Бібліографічний опис:

Абрамов Федір Олександрович / І. Д. Бажинов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42218>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).